

велики сили, това желае и Франция, която, ако и да се намира въ особено днесъ положение по иззѣстнитѣ ви неотдавнашни събития, ще направи каквото може за това подобрене“. — „Ваше Прѣвѣсходителство, побързахъ да му кажа, въ каквото положение и да се намира Франция, тя е всё оная велика, великодушна, свободолюбива, хуманна и мощна страна, на която всички гледатъ съ любовъ и съ почитъ и отъ съдѣйствието на която чакатъ подобрене на участьта си всички поробени народи, та и ние вѣрваме, че тя ще помогне да се даде и на нашия народъ възможность да заживѣе и той новъ животъ подъ Божието слънце слѣдъ петвѣковни страдания подъ едно чуждо и варварско иго“. — Лицето на министра като че да се попротегна при тия думи, и той ни погледна вторачено, увѣри ни, че за подобренieto участьта на нашия народъ не може да има вече никакво съмнѣние, че втора кръмска война днесъ е немислима, че Франция не остава безучастна въ водимитѣ прѣговори и полаганитѣ трудове за желаемото отъ всички подобрене; каза ни послѣ, че той е доволенъ отъ нашето посѣщение, благодари ни за всичко, което му съобщихме и отъ което щѣлъ, ни каза, да земе бѣлѣжка; попита ни послѣ дѣ сме получили образованието си и съ това заедно стана та се прости съ насъ, като ни заведе до самитѣ врата на кабинета си. Ауденцията трая цѣли 55 минути. На излизане ние просто не знаехме, какъ да благодаримъ на тоя министъръ за крайната му любезность, за непритворната му откровеность, за внушителнитѣ му насърдчвания и за твърдитѣ му увѣрения, че, стане що стане, участьта на нашия народъ ще бже подобрена.

Лека прѣстъ и на тозъ добъръ човѣкъ!